

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
Dano w Warszawie, dnia 29 grudnia 1969 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

128

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 maja 1970 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o przebiegu granicy szelfu kontynentalnego w Zatoce Gdańskiej i w południowo-wschodniej części Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Warszawie dnia 28 sierpnia 1969 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 5 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o przebiegu granicy szelfu kontynentalnego w Zatoce Gdańskiej i w południowo-wschodniej części Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Warszawie dnia 28 sierpnia 1969 r., nastąpiła

w Moskwie dnia 13 maja 1970 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej umowy i w dniu tym umowa ta weszła w życie.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

129

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 maja 1970 r.

w sprawie wejścia w życie Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o wzajemnych bezwizowych podróżach obywateli obu Państw, sporządzonej w Moskwie dnia 5 lutego 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o wzajemnych bezwizowych podróżach obywateli obu Państw, sporządzonej w Moskwie dnia 5 lutego 1970 r., nastąpiła dnia 11 kwietnia 1970 r. wymiana not

stwierdzających jej zatwierdzenie zgodnie z prawem każdego z obu Państw.

Na podstawie artykułu 16 wyżej wymienionej umowy weszła ona w życie dnia 12 maja 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

Załącznik do oświadczenia rządowego z dnia 16 maja 1970 r. (poz. 129).

UMOWA

MIĘDZY RZĄDEM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ A RZĄDEM ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH O WZAJEMNYCH BEZWIZOWYCH PODRÓŻACH OBYWATELI OBU PAŃSTW

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,

kierując się pragnieniem dalszego zacieśnienia więzów przyjaźni między obu Państwami i pragnąc uregulować zagadnienia wzajemnych bezwizowych podróży swoich obywateli,

СОГЛАШЕНИЕ

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ПОЛЬСКОЙ НАРОДНОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ СОЮЗА СОВЕТСКИХ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ РЕСПУБЛИК О ВЗАИМНЫХ БЕЗВИЗОВЫХ ПОЕЗДКАХ ГРАЖДАН ОБОИХ ГОСУДАРСТВ

Правительство Польской Народной Республики и Правительство Союза Советских Социалистических Республик,

Руководимые желанием дальнейшего развития дружественных отношений между обоими Государствами, и, желая урегулировать вопросы взаимных безвизовых поездок своих граждан,

postanowiły zawrzeć niniejszą Umowę i w tym celu wyznaczyły swych Pełnomocników:

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
Jerzego ROSZAKA, Dyrektora Departamentu Konsularnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich —
Mikołaja Iwanowicza MOLAКOWA, Dyrektora Departamentu Konsularnego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, uzgodnili, co następuje:

Artykuł 1

1. Obywatele jednego Państwa mogą wjeżdżać na terytorium drugiego Państwa, wyjeżdżać z tego terytorium i przejeżdżać przez nie bez wiz, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Obywatele jednego Państwa, zamieszkali stale na terytorium drugiego Państwa, udający się do Państwa ojczystego lub do państwa trzeciego, wyjeżdżają zgodnie z przepisami Państwa, na terytorium którego stale zamieszkują.

3. Obywatele jednego Państwa, udający się na stałe zamieszkanie na terytorium drugiego Państwa, zobowiązani są posiadać odpowiednie zezwolenie Państwa, na terytorium którego mają się osiedlić.

Artykuł 2

Obywatele jednego Państwa odbywają podróże służbowe na terytorium drugiego Państwa na podstawie ważnych dokumentów podróży. Postanowienie to rozciąga się odpowiednio na członków ich rodzin.

Artykuł 3

Grupowe i indywidualne podróże obywateli jednego Państwa na terytorium drugiego Państwa w ramach wymiany między towarzystwami przyjaźni, województwami, powiatami, miastami, przedsiębiorstwami, organizacjami społecznymi, szkołami i innymi instytucjami odbywają się na podstawie ważnych dokumentów podróży.

Artykuł 4

Obywatele jednego Państwa mogą odbywać indywidualne lub grupowe podróże turystyczne na terytorium drugiego Państwa na podstawie ważnych dokumentów podróży oraz dokumentów turystycznych, których wzory będą uzgadniane między właściwymi instytucjami turystycznymi obu Państw.

Artykuł 5

1. Obywatele każdego z obu Państw mogą udawać się w odwiedziny do krewnych i znajomych na podstawie ważnych dokumentów podróży oraz zaproszeń otrzymanych od tych krewnych i znajomych, poświadczonych przez właściwe organy Państwa, na terytorium którego ma odbyć się podróż.

Решили заключить настоящее Соглашение и с этой целью назначили своими уполномоченными:

Правительство Польской Народной Республики
Ежи РОШАКА, Директора Консульского Департамента
Министерства Иностранных Дел Польской Народной Республики,

Правительство Союза Советских Социалистических Республик
Николая Ивановича МОЛЯКОВА, Начальника
Консульского Управления Министерства Иностранных Дел Союза Советских Социалистических Республик,

которые после обмена своими полномочиями, найденными в должной форме и полном порядке, договорились о нижеследующем.

Статья 1

1. Граждане одного Государства могут въезжать, выезжать и следовать транзитом через территорию другого государства без виз в соответствии с положениями настоящего Соглашения.

2. Граждане одного Государства, постоянно проживающие на территории другого Государства, направляющиеся на Родину или в третье государство, выезжают в соответствии с правилами того Государства, на территории которого они постоянно проживают.

3. Граждане одного Государства, выезжающие на постоянное жительство на территорию другого Государства, обязаны иметь соответствующее разрешение того Государства, на территории которого они намерены проживать.

Статья 2

Граждане одного Государства совершают служебные поездки на территорию другого Государства по действительным проездным документам. Этот порядок распространяется соответственно и на членов их семей.

Статья 3

Grupовые и индивидуальные поездки граждан одного Государства на территорию другого Государства в рамках обмена между обществами дружбы, областями, районами, городами, предприятиями, общественными организациями, школами и другими учреждениями осуществляются по действительным проездным документам.

Статья 4

Граждане одного Государства могут совершать индивидуальные и коллективные туристские поездки на территорию другого Государства по действительным проездным документам при наличии туристских документов, образцы которых согласовываются между компетентными туристскими учреждениями обоих Государств.

Статья 5

1. Граждане каждого из обоих Государств могут совершать поездки в гости к родственникам и знакомым по действительным проездным документам при наличии полученных от родственников или знакомых свидетельств о приглашении, заверенных компетентными органами того Государства, на территорию которого совершается поездка.

2. W wyjątkowych przypadkach zaproszenie może być zastąpione telegramem, poświadczonym przez właściwy organ Państwa, na terytorium którego ma odbyć się podróż.

Artykuł 6

Podróże w sprawach prywatnych obywateli jednego Państwa do krewnych i znajomych, którzy czasowo przebywają na terytorium drugiego Państwa, odbywają się na warunkach przewidzianych w artykule 5 niniejszej Umowy.

Artykuł 7

1. Obywatele jednego Państwa, udający się na terytorium drugiego Państwa w celach służbowych, mogą przebywać na tym terytorium przez okres wykonywania swych obowiązków służbowych. Postanowienie to stosuje się odpowiednio do członków rodzin tych osób.

2. Obywatele jednego Państwa, udający się zgodnie z postanowieniami artykułów 4 i 5 niniejszej Umowy na terytorium drugiego Państwa, mogą przebywać na tym terytorium przez okres 90 dni, licząc od dnia przekroczenia granicy państwowej. Przedłużenie okresu pobytu ponad 90 dni może być dokonane przez właściwy organ Państwa, na terytorium którego odbywa się podróż, za zgodą odpowiedniego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego.

Artykuł 8

Obywatele jednego Państwa mogą przejeżdżać przez terytorium drugiego Państwa na podstawie ważnych dokumentów podróży, w terminach ustalonych przepisami Państwa, na terytorium którego odbywa się przejazd.

Artykuł 9

Podróże obywateli każdego z obu Państw, dokonywane zgodnie z niniejszą Umową, mogą odbywać się przez przejścia graniczne, udostępnione dla międzynarodowego ruchu osobowego.

Artykuł 10

Podróże małoletnich mogą odbywać się zgodnie z niniejszą Umową na podstawie ich własnych dokumentów podróży albo dokumentów podróży rodziców lub osób towarzyszących, jeżeli małoletni wpisani są do tych dokumentów.

Artykuł 11

Obywatel jednego Państwa, który na terytorium drugiego Państwa utracił dokument podróży, zobowiązany jest powiadomić o tym właściwy organ Państwa pobytu, jak również odpowiednio przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny w celu uzyskania nowego dokumentu podróży. Wyjazd na podstawie nowego dokumentu podróży określają przepisy Państwa, na terytorium którego utracono dokument. O utracie paszportu dyplomatycznego przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Państwa,

2. В исключительных случаях свидетельство о приглашении может быть заменено телеграммой, заверенной компетентными органами Государства, на территорию которого совершается поездка.

Статья 6

Поездки по частным делам граждан одного Государства к родственникам и знакомым, которые временно находятся на территории другого Государства, осуществляются на условиях, предусмотренных статьей 5 настоящего Соглашения.

Статья 7

1. Граждане одного Государства, направляющиеся на территорию другого Государства по служебным делам, могут находиться на этой территории на протяжении срока выполнения своих служебных обязанностей. Это положение относится соответственно к членам семей этих лиц.

2. Граждане одного Государства, направляющиеся на территорию другого Государства, а соответствии с положениями статей 5 и 6 настоящего Соглашения могут пребывать на этой территории в течение 90 дней со дня пересечения государственной границы. Продление срока пребывания свыше 90 дней может быть произведено компетентными органами того Государства, на территорию которого осуществляется поездка, с согласия соответствующего дипломатического или консульского представительства.

Статья 8

Граждане одного Государства могут следовать транзитом через территорию другого Государства по действительным проездным документам в сроки, установленные правилами Государства, через территорию которого осуществляется транзит.

Статья 9

Поездки граждан каждого из обоих Государств, совершаемые в соответствии с настоящим Соглашением, могут осуществляться через пограничные пункты, открытые для международного пассажирского движения.

Статья 10

Поездки несовершеннолетних могут осуществляться в соответствии с положениями настоящего Соглашения по личным проездным документам или по проездным документам родителей или лиц, их сопровождающих, если несовершеннолетние вписаны в эти документы.

Статья 11

Гражданин одного Государства, утративший свой проездной документ на территории другого Государства, должен поставить об этом в известность компетентные органы этого Государства, а также и соответствующее дипломатическое представительство или консульское учреждение для получения нового проездного документа. Выезд по новому проездному документу регулируется правилами того Государства, на территории которого был утерян документ. Об утрате дипломати-

które wystawiło paszport, powiadamia Ministerstwo Spraw Zagranicznych Państwa pobytu.

ческого паспорта дипломатическое представительство или консульское учреждение Государства, выдавшего паспорт, ставит в известность Министерство Иностранных Дел Государства пребывания.

Artykuł 12

1. Obywatele jednego Państwa zobowiązani są w czasie przebywania na terytorium drugiego Państwa przestrzegać jego ustaw i przepisów.

2. Postanowienia niniejszej Umowy nie naruszają prawa każdego z obu Państw do zakazu osobom niepożądanym — obywatelom drugiego Państwa wjazdu na swoje terytorium, ani też prawa do skrócenia im pobytu na tym terytorium. W przypadku skrócenia pobytu obywatela jednego Państwa, przebywającego na terytorium drugiego Państwa, powiadamia się o tym przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny Państwa, którego obywatelem jest dana osoba.

Artykuł 13

Właściwe organy obu Państw na drodze dyplomatycznej wymieniają wzory dokumentów podróży i zaproszeń oraz będą powiadamiać się wzajemnie, nie mniej aniżeli na trzydzieści dni wcześniej, o wprowadzeniu nowych lub zmianie dotychczas obowiązujących dokumentów podróży i zaproszeń, załączając wzory tych dokumentów.

Artykuł 14

Właściwe organy obu Państw będą w miarę potrzeby wymieniać informacje w sprawach związanych ze stosowaniem niniejszej Umowy.

Artykuł 15

Z dniem wejścia w życie niniejszej Umowy tracą moc wszystkie dotychczas zawarte porozumienia dotyczące bezwizowych podróży.

Artykuł 16

Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany not stwierdzających jej zatwierdzenie zgodnie z prawem każdego z obu Państw.

Artykuł 17

Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieograniczony. W przypadku jej wypowiedzenia przez jedną z Umawiających się Stron przestanie ona obowiązywać po upływie sześciu miesięcy od dnia notyfikacji o wypowiedzeniu.

Sporządzono w Moskwie dnia 5 lutego 1970 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Jerzy Roszak

Z upoważnienia Rządu
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich

Н. И. Моляков

Статья 12

1. Граждане одного Государства обязаны во время пребывания на территории другого Государства соблюдать его законы и правила.

2. Положения настоящего Соглашения не затрагивают права каждого из обоих Государств отказать во въезде или сократить пребывание на своей территории нежелательным лицам — гражданам другого Государства. В случае сокращения срока пребывания гражданина одного Государства, находящегося на территории другого Государства, об этом ставится в известность дипломатическое представительство или консульское учреждение Государства, гражданином которого является это лицо.

Статья 13

Компетентные органы обоих Государств по дипломатическим каналам обмениваются образцами проездных документов и свидетельств о приглашении и будут уведомлять друг друга не менее чем за 30 дней о введении новых или внесении изменений в действующие проездные документы и свидетельства о приглашении, прилагая образцы этих документов.

Статья 14

Компетентные органы обоих Государств по мере необходимости будут обмениваться информацией по вопросам, связанным с применением настоящего Соглашения.

Статья 15

Со дня вступления в силу настоящего Соглашения теряют силу все ранее заключенные соглашения по безвизовым поездкам.

Статья 16

Настоящее Соглашение вступит в силу через тридцать дней со дня обмена нотами, подтверждающими его одобрение в соответствии с законодательством каждого из обоих Государств.

Статья 17

Настоящее Соглашение заключено на неограниченный срок. В случае его денонсации одной из Договаривающихся Сторон оно теряет свою силу по истечении шести месяцев со дня уведомления о денонсации.

Совершено в г.Москве „5” февраля 1970 года в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

По уполномочию
Правительства Польской
Народной Республики

Jerzy Roszak

По уполномочию
Правительства Союза Советских
Социалистических Республик

Н. И. Моляков

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o wzajemnych bezwizowych podróżach obywateli obu Państw, podpisanej dnia 5 lutego 1970 roku.

I

Dokumenty podróży, wymienione w Umowie, wydawane są przez właściwe organy każdego z obu Państw; muszą stwierdzać tożsamość posiadacza oraz uprawniać go do wyjazdu z państwa stałego zamieszkania i powrotu do tego państwa. Dokumentami tymi są:

dla obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

- paszport dyplomatyczny,
- paszport ministerialny,
- paszport służbowy,
- paszport zwykły,
- paszport zbiorowy,
- wkładka paszportowa wraz z dokumentem stwierdzającym tożsamość,
- paszport konsularny książeczkowy,
- paszport konsularny blankietowy (dla przejazdu tranzytowego),
- książeczka żeglarska z delegacją służbową,
- licencja dla członków personelu latającego lotnictwa cywilnego;

dla obywateli Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich:

- paszport dyplomatyczny,
- paszport służbowy,
- paszport zwykły,
- radziecki „wid na życie” za granicą,
- zaświadczenie na powrót (dla przejazdu tranzytowego),
- zaświadczenie na wyjazd za granicę dla wyjazdów służbowych,
- zaświadczenie na wyjazd za granicę dla wyjazdów prywatnych,
- paszport wewnętrzny z odpowiednią wkładką,
- paszport marynarski z wpisem o celu podróży i o punkcie docelowym,
- zaświadczenie służbowe dla członka załogi samolotu lotnictwa cywilnego.

II

Ministerstwa, urzędy, inne instytucje i organizacje społeczne każdego z obu Państw w każdym przypadku uzgadniają uprzednio między sobą sprawy związane z podróżami osób pojedynczych i grup, realizowanymi na podstawie postanowień artykułów 2 i 3 Umowy.

Postanowienie to nie dotyczy obywateli każdego z obu Państw, udających się do pracy lub na czasowy pobyt służbowy do stałych przedstawicielstw swoich Państw, a także członków ich rodzin.

III

Przy podróżach, o których mowa w artykule 3 Umowy, właściwe organy każdego z obu Państw dokonują w dokumentach podróży wpisu: „wymiana”.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ ПРОТОКОЛ

к Соглашению между Правительством Польской Народной Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о взаимных безвизовых поездках граждан обоих Государств, подписанному 5 февраля 1970 г.

I

Проездные документы, упомянутые в Соглашении, выдаются компетентными органами каждого из обоих Государств и должны удостоверять личность владельца и давать ему право на выезд и возвращение в государство постоянного проживания. Такими документами являются:

для граждан ПНР

- дипломатический паспорт;
- министерский паспорт;
- служебный паспорт;
- обычный паспорт;
- коллективный паспорт;
- паспортная вкладка вместе с документом, удостоверяющим личность;
- консульский паспорт в виде книжечки;
- консульский паспорт в виде бланка (для транзитного проезда);
- книжка моряка с документом о служебной командировке;
- лицензия для летного состава самолетов гражданской авиации;

для граждан СССР

- дипломатический паспорт;
- служебный паспорт;
- общегражданский паспорт;
- советский вид на жительство за границей;
- свидетельство на возвращение (для транзитного проезда);
- удостоверение на выезд за границу для служебных поездок;
- удостоверение на выезд за границу для частных поездок;
- внутренний паспорт с соответствующей вкладкой;
- паспорт моряка с записью в нем о цели поездки и о пункте назначения;
- служебное удостоверение члена экипажа самолетов гражданской авиации.

II

Министерства, ведомства, другие учреждения и общественные организации обоих Государств в каждом случае заблаговременно согласовывают между собой вопросы, связанные с поездками отдельных лиц и групп, осуществляемых в соответствии со статьями 2 и 3 Соглашения.

Это положение не распространяется на граждан каждого из обоих Государств, направляющихся на работу или во временные командировки в постоянные представительства своих Государств, а также на членов их семей.

III

При поездках в соответствии со статьей 3 Соглашения компетентные органы каждого из обоих Государств в проездных документах делают запись „обмен”.

IV

Warunki podróży turystycznych (terminy, trasy i inne) określone będą przez właściwe organizacje turystyczne obu Państw na podstawie obowiązujących między nimi porozumień.

Termin ważności dokumentu turystycznego nie powinien przekraczać terminu ważności dokumentu podróży.

V

Przez wyjątkowe przypadki, o których mowa w artyku-
le 5 Umowy, rozumie się takie przypadki, jak na przy-
kład ciężka choroba lub śmierć.

VI

Prywatne podróże, o których mowa w artyku-
le 6 Umowy, mogą odbywać się na zaproszenie osób czasowo przeby-
wających na terytorium jednego z Państw, o ile ich pobyt
trwa nie mniej niż 90 dni.

VII

Zaproszenia są sporządzane w języku tego Państwa, na
terytorium którego odbywa się podróż. Zaproszenia są waż-
ne w ciągu jednego roku od daty ich wystawienia i dają
prawo do wjazdu na terytorium drugiego Państwa w tym
samym terminie.

VIII

Podróże samochodami i autobusami powinny odbywać
się, jeśli przewidują to przepisy Państwa, na terytorium któ-
rego odbywa się podróż, po trasach ustalonych dla między-
narodowego samochodowego ruchu turystycznego.

W przypadku konieczności wjazdu do miejscowości po-
łożonych poza wyznaczoną trasą należy zostawić samocho-
dy lub autobusy w miejscach specjalnie wyznaczonych do
tego celu przez właściwe organy.

IX

Wystawianie własnych dokumentów podróży osobom
małoletnim albo wpisywanie ich do dokumentów podróży
rodziców lub osób towarzyszących dokonywane jest zgo-
dnie z przepisami wewnętrznymi tego Państwa, które wysta-
wia dokument podróży.

X

Właściwe organy każdego z obu Państw podejmą nie-
zbędne kroki, aby obywatele jednego Państwa, udający się
na terytorium drugiego Państwa, byli informowani o pod-
stawowych przepisach dotyczących rejestracji, pobytu, po-
ruszania się po terytorium tego Państwa, przejazdu tranzyto-
wego, podróży samochodami, jak również o przepisach cel-
no-dewizowych.

W tym celu kompetentne organy obu Państw będą wy-
mieniać niezbędne materiały informacyjne dotyczące tych
zagadnień.

XI

Zagadnienie zabezpieczenia w minimum niezbędnych
środków pieniężnych obywateli jednego Państwa na czas
pobytu na terytorium drugiego Państwa, w związku z ich
podróżami w celach prywatnych, zostanie uregulowane w
drodze porozumienia między właściwymi organami finanso-
wymi obu Państw.

IV

Условия туристских поездок (сроки, маршруты и др.) определяются компетентными туристскими органи-
зациями обоих Государств на основании действующих
между ними соглашений.

Срок действия туристского документа не должен
превышать срока действия проездного документа.

V

Под исключительными случаями, упомянутыми в
статье 5 Соглашения, понимаются такие случаи, как на-
пример, тяжелое заболевание или смерть.

VI

Частные поездки, упомянутые в статье 6 Соглаше-
ния могут совершаться по приглашению лиц, которые
находятся на территории одного из Государств не менее
90 дней.

VII

Свидетельства о приглашении составляются на
языке того Государства, на территорию которого совер-
шается поездка. Свидетельства о приглашении действительны в течение одного года со дня их выдачи и дают право въезда на территорию другого Государства в течение этого срока.

VIII

Поездки на автомашинах и автобусах, если этого
требуют правила Государства, на территорию которого
совершается такая поездка, должны осуществляться
по маршрутам, установленным для международного
автотуризма.

При необходимости въезда в пункты, расположен-
ные в стороне от таких маршрутов, необходимо остав-
лять автомашины или автобусы в местах, специально
установленных компетентными органами.

IX

Выдача личных проездных документов несовер-
шеннолетним или вписание их в проездные документы
родителей или лиц, их сопровождающих, производится
согласно внутреннему законодательству того Государ-
ства, которое выдает проездной документ.

X

Компетентные органы каждого из обоих Государств
будут принимать меры к тому, чтобы граждане одного
Государства, направляющиеся на территорию другого
Государства, были информированы об основных прави-
лах регистрации, проживания, передвижения по терри-
тории страны, транзитного следования, поездок на авто-
машинах, а также о таможенно-валютных правилах. С
этой целью компетентные органы обоих Государств бу-
дут обмениваться необходимыми информационными
материалами по этим вопросам.

XI

Вопрос о минимуме обеспечения необходимыми ва-
лютными средствами граждан одного Государства на
период проживания их на территории другого Государ-
ства в связи с поездкой по частным делам будет урегу-
лирован на основе договоренности между компетент-
ными финансовыми органами обоих Государств.

Niniejszy Protokół Dodatkowy stanowi integralną część Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o wzajemnych bezwizowych podróżach obywateli obu Państw, z dnia 5 lutego 1970 roku; jego postanowienia mogą być zmienione lub uzupełnione za zgodą obu Stron.

Sporządzono w Moskwie, dnia 5 lutego 1970 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Jerzy Roszak

Z upoważnienia Rządu
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich

Н. И. Моляков

Настоящий Дополнительный Протокол является неотъемлемой частью Соглашения между Правительством Польской Народной Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о взаимных безвизовых поездках граждан обоих Государств от 5 февраля 1970 года и его положения могут быть изменены или дополнены с согласия обеих Сторон.

Совершено в г.Москве „5” февраля 1970 года в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

По уполномочию
Правительства Польской
Народной Республики

Jerzy Roszak

По уполномочию
Правительства Союза Советских
Социалистических Республик

Н. И. Моляков

130

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 kwietnia 1970 r.

w sprawie przystąpienia Nigerii do Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem IX Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 10 czerwca 1958 r. (Dz. U. z 1962 r. Nr 9, poz. 41), został złożony dnia 17 marca 1970 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Nigerii do powyższej konwencji z następującym oświadczeniem:

„Zgodnie z artykułem 1 ustęp 3 konwencji Federalny Rząd Wojskowy Federalnej Republiki Nigerii oświadcza,

że będzie stosować konwencję na zasadzie wzajemności do uznawania i wykonywania orzeczeń wydawanych jedynie na obszarze państwa będącego stroną niniejszej konwencji i tylko do sporów wynikających ze stosunków prawnych zarówno umownych, jak i pozaumownych, które według prawa Federalnej Republiki Nigerii uważane są za stosunki handlowe.”

Zgodnie z artykułem XII ustęp 2 konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Nigerii dnia 15 czerwca 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

131

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 kwietnia 1970 r.

dotyczące przystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii do Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, uchwalonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1948 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem XI Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, uchwalonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1948 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 2, poz. 9), został złożony dnia 30 stycznia 1970 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii do powyższej konwencji.

W oświadczeniu przekazanym podczas składania dokumentu przystąpienia Rząd Zjednoczonego Królestwa powiadomił Sekretarza Generalnego, zgodnie z artykułem XII konwencji, że niniejsza konwencja będzie stosowana do następujących terytoriów:

Bahama, Bermudy, Wyspy Dziewicze, Falklandy i terytoria zależne, Fidżi, Gibraltar, Wyspy Normandzkie, wyspa Man, Dominika, Grenada, Saint Lucia, Saint Vin-

cent, Hongkong, Pitcairn, Wyspa Św. Heleny i terytoria zależne, Seszele, Turks i Caicos.

Ponadto Rząd Zjednoczonego Królestwa oświadczył, że nie przyjmuje zastrzeżeń do artykułów IV, VII, VIII, IX i XII wymienionej konwencji zgłoszonych przez Albanie, Algierię, Argentynę, Bułgarię, Burmę, Białoruską Socjalistyczną Republikę Radziecką, Czechosłowację, Węgry, Indie, Mongolię, Maroko, Filipiny, Polskę, Rumunię, Hiszpanię, Ukrainą Socjalistyczną Republikę Radziecką, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich i Wenezuelę.

Polska zgłosiła zastrzeżenia do artykułu IX i XII powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem XIII konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 30 kwietnia 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz